

finer, naar de ere brugte en vis Tid, ogsaa blive undertastede Tilsyn; og alt Dette bliver paaseet af den kongelige Commissair med den fornødne techniske Assistance, ligesom han ogsaa har Tilsyn med hvad der har været Gjensstand for Bestræbelser i den senere Tid, at der er truffet Foranstaltning til at kunne standse hurtigt, for at Ulykkestilfælde ikke skulle indtræde, at Banen er forsynet med det fornødne telegraphiske System, for at give Underretning om pludselige Standsninger, som maatte fremkomme, kort sagt med det hele Sikkerhedspoliti, for at samle det i eet Ord, ved Jernbanen. Forsaavidt der handles om Undersøgelsen af de Maskiner og Indretninger, som Jernbanen betjener sig af, saa ere de underlagte Commissairens Eftersyn til enhver Tid, og han foretager det ved Hjælp af faghyndig Assistance.

N. Sorensen: I det jeg finder denne Dplysning meget tilstræffelig fra en vis Side, kan jeg dog ikke andet end tilføie, at det forekommer mig ialtfald, at Udgiften til denne Lønning, som Staten vil give for dette offentlige Dpsyn, kunde komme Jernbanen selv til Udredelse.

Indenrigsministeren: Ja, der er ikke ved Ordningen af Jernbaneselskabets Forhold til Staten truffet Foranstaltning til, at Udgiften til den kongelige Commissarius's Lønning skulde opertages af Selskabet; der er nogle af Udgifterne, som vedkomme Jernbanen, hvilke blive bestredne af Jernbaneselskabet, men der er Udgifter, som vedkomme Embedsmænd, der i saa Henseende blive benyttede, hvilke efter Statutterne ikke kunne paalægges Actieselskabet, og altsaa maae paalægges Staten.

David: Jeg vil blot tillade mig at henstille til Udvalgets nærmere Overveelse, om det dog ikke turde være betænkeligt at antage en saadan Form for Beslutninger, som dem i Nr. 12, at enkelte Summer bevilges, men Totalsummen af disse ikke i sin Heelhed bevilges. Det hedder til a, b, c, d bevilges specificerede Summer, men Abderingen af disse specielle Summer bevilges kun indtil en vis Grad, saaledes at der maa skee et vist Afdrag i Totalsummen af de enkelte Bevillinger, ligemeget paa hvilken af disse dette vil finde Sted. Det turde dog maafee have betænkeligere Føl-

ger, end det kunde synes ved første Blik, at indføre en saadan Fremgangsmaade i en Finantslov, saa at Noget, som blev bevilget, egentlig dog ikke blev bevilget, og at det skulde overlades Administrationen, som man troede at binde ved specielle Bevillinger, hvorvidt virkelig de Arbejder, som man havde troet skulde skee i Aarets Løb, vilde skee eller ikke. Thi jeg skal kun som Exempel nævne, at, dersom Administrationen vilde lade være at reparere en eneste af Kjøbstadsgaderne, saa kunde den have fuldkommen Gjæmsel derfor i Bevillingen; thi de sige, at dertil bevilges 5,254 Rbd., men de paalægge Administrationen paa den hele bevilgede Sum at spare 7,000 Rbd., og saa kunde den ganske lade være at foretage f. Ex. de anførte Reparationer, og anføre derfor, at, dersom den ikke havde gjort dette, saa havde det ikke været muligt for den at bespare, hvad den maatte bespare, nemlig de 7000 Rbd. Jeg troer ikke, at det er den rigtige Form for en Finantslov, at stille Bevillingen saaledes, at det ikke deraf klart fremgaaer, hvad der under enhver enkelt Post, som er navngiven, er bevilget; Betydningen af de anførte Specialsummer vilde derved ganske gaae tabt. Jeg har imidlertid ikke troet selv at burde fremsætte noget Ændringsforslag i saa Henseende, fordi jeg ikke kjendte det Bilag, der maatte ligge til Grund for en saadan Undersøgelse af hvad der under enhver af de specielle Poster endnu kunde bespares, men jeg vil henstille det til Udvalgets Overveelse, om det dog ikke for den 3die Behandling maatte være rettest at foretage en Forandring af Formen, eller bestemme hvad der under enhver enkelt Post skulde bespares.

Formanden: Jeg skal tillade mig at bemærke, at med Hensyn til det formelle Punkt havde det maafee været rigtigere, om jeg, forinden Forhandlingerne over Realiteten begyndte, havde fremkaldt en nærmere Forklaring af den Maade, paa hvilken jeg nødvendigviis har maattet forstaae Udvalgets Forslag under Nr. 12, og hvori jeg er overbevist om, at den ærede Ordfører vil give mig Medhold. Naar der staaer „til a bevilges“, har jeg betragtet dette som en Ansigtighed, som et ved en Incurie indkommet Udtryk; Meningen har jeg